

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

(ગુજરાત કોપીરાઈટ વિભાગ)

૭૦૩ ~~૭૦૩~~

(૦૧૮૭)

અનુક્રમાંક ~~૭૦૩~~

કિંમત

ગ્રંથનામ મુંબઈમાં મગીલું દીન

વર્ગાંક

મુંબઈમાં જાગેલું દીન

અથવા

મુસલમાનોએ પારસીઓ પર

મચાવેલું હુલડ

ભાગ પેહેલો.

મુબેચ્છક સ્વદેસિઓને શાર.

છંદ, હોરી, ગરબો અને બીજા રાગમાં રચ્યું.

મુંબઈ

પારસી પ્રિટોચ પ્રેસમાં પાલનછ નસરવાંનછ

ખબાતાએ છાપ્યું

નં. ૪૨૫ ખારા કુવા રોડ ચોઠસી બજાર

૧૮૭૪

કીંમત બે આના.

મુંબઈમાં લાગેલું દીન.

અથવા

મુસલમાનોએ પારસીઓ પર

મઘાવેલું હુલડ.

લાગ પેહેલો.

સુભેચ્છક સ્વદેશિઓને શાશ્વત.

છંદ, હોરી, ગરબી અને બીજા રાગમાં રચ્યું.

મુંબઈ:

પારસી પ્રિટોગ પ્રેસમાં પાલનજી નશરવાંતજી

અબ્બાતાએ છાપ્યું

નં. ૪૨૫ ખાસ કુવા રોડ ચોકસી બજાર

૧૮૭૪

પા. ૧૬મે ૧૯૭૫ કીમત જે આતા.

મિ. દીન. ૨

ધાપીઠ ગ્રંથાલય
મદરાસ
કૉપીરાઈટ મંત્રાલય
૭૭૩

હુલડની સફઆત

લાવણી.

(લાલ તારને મારે બાળ પણાની માયા,
આપ્રીત લગાડી કેમ વેગળા ધાયા—એ રાગ)

દિન જાગ્યું મુંબઈ શહેર કહું આવારે,
તે જન થું સમજી લાણુ ધુણે આવારે. ૨૬.

સત બહાર થુંઓતેર તણી બહીહારી,
ફેટુ તારીખ તેમી ધણી મત વારી,

થું કારણ જાગ્યું દિન કહું છું ભાધ,
ચરચા ફરી મુસલમાન ધર્મની આંહી;

ચરચાકરનારો એક પારશી નામે,
રસમ હારમજ એ કહું થું કામે. દિન. ૧.

મહમદ પેગંબર મુસલમાનનો ને છે,
જેનીજાંદગારી તણો હવાલો એછે;

તેનું એક પૂસ્તક બહાર છપાવી પાડ્યું,
જેણે રસમજી નામ એક થુંકાડ્યું;

રસમજીએ આંગરેજ પરથી કરીધું,
પાંચ હમે પત્રે મળી આજુબાજુ કંઈ પરિધુ. દિન. ૨.

કંઈ હશે નવીન મહિ બાન લગાડી લખીયા,
 સાચાપરથી શું ? અંદર જુઠા ધરીયા;
 અંગરેજ પરથી કંઈ દાસવેશન,
 અંગરેજ લખનાર પ્રોટીય નેશન;
 ત્યારેતો મુસલમાન નહીં કંઈ વઢીઆ,
 શું કારણ મુસલમાન થયા અહીં રહીઆ. ધી. ૩
 સાચામાં જુઠું કંઈ નહીં બેળવાએ,
 જો બેલવાએતો ખરે આગ સતગાએ;
 સાચું એ પુસ્તક હોત જરાખર જયારે,
 નહીં થાતે મુંબઈ શહેર અધડો ત્યારે;
 રૂપમજી પુતો છાપ છપાવી ચડીઓ,
 હિંદુ અથેજ પારશી મુસલમે નડીઓ. ધી. ૪.
 મુસલમાનના ધરમ વણી કરી ચર્યા,
 શુ સેવા તે આ કરી કપાલે આર્યા;
 સન અઢાર એકાવત હતો ભેવારે,
 આવુ હુલડ તવ મરખું હતું તેવારે;
 તે લખના દીલગીરી ધણોધું બાધ,
 રાંકડીઆ પારશી રહ્યા માર ખુજ ખાધ. ધી. ૫.
 ઉપલી ખીતાને થયા કંઈ દીન આઝા,
 તે શૌ બહો દીન રાખ રંકને રાજા;
 કેવલમાં શિના સવાન બાંધી પુછરડી,
 બાળ્યા વિનાં કમ રહે બોધી કુકડી;

બિંદુ મરવા જ્યારે થાયે જીવે મારવાડ,
 ઘોધાયે વાધથી હસ્ત ખરે ધારવાડ. દીન. ૬.
 ને કમટી હોયે તે કપટ તણી ગત જાણે,
 ને ભાસો હોયે તે મન તણે નહીં આણે ;
 આ જગમાં એવા હશે ખરે જન કાઈ,
 પાછલ પરતાઈ રહે શીર જઈ રાઈ ;
 એક ખીજાનો શત્રુ તેતો થાયે,
 તો કેમ કરીને તેનાથી રહેવાયે. દીન. ૭.

દોહરા.

તેવી મીતે અહોં થયું, મુંખઈ ખેટ ખખર ;
 જાણે જન ઘોખી ધણા, ખાટકી કોલી લવાર. ૧.
 રણુ થુરા રણુમાં ચઢે, થાયે હાહા કાર ;
 કિકિઆરી કરીને પડે, મરે મારામાર. ૨.
 તેમજ તારીખ તેરમી, કુખવારી માસ ;
 સવંત અઢાર ચુઓતેર, મુંખઈ નાસાનાસ. ૩.
 સવંત ઓગણી વીસના, માહાવદ એકાદસ ;
 શનશાહી પાંચમી, છવિસ રોજે જૂસ. ૪.
 સુકવાર તે દીન હતો, મૂસલમાનનો નેક,

પારસીપર તુટી પડ્યા, બધા જોઈ છેક. ૫.
 મુસલમાન બેગા થઈ, અંતમાં આણુ એક;
 ધર્મ વિરુદ્ધ (લી) ચર્યા કરે, તેમ ચારો છેક. ૬.
 તેથી તેનામાં થઈ, ખાટી કંઈ વકર;
 શ્રીમંત જન કાંઈ કહે, કશો ન માગમાર. ૭.

મુસલમાનોની મીટીંગ.

કુંડળીઆ ૪૬૬.

મુસલમાન નખી કરે, સભા ડરાવો આજ
 સંધ કરો સૌજન મળી, ત્યારે રહેશે લાજ
 ત્યારે રહેશે લાજ, સભા કરવા જમ સોધી
 બોંયખલાની વિચ, જગા મહમદની નોંધી
 મહમદ ઇબ્રાહીમ, વણી જોઈ જગ કુળ
 સભા મહી શો બપ, જે છે સવળા મુસલ. ૧.

૨

સભામહી ગ્રહસ્થો ઘણા, જે છે તે હું શિખાર
 લખવા મત તેનું ધર, નામ સહીત નિર્ધાર
 નામ સહીત નિર્ધાર, કાંઈ આપણુવ લવીઈ

કમરદી ન તાહજેન, તથા મુનથી અલીર
 જીવિતાં તહી ખુમ, હજી મળો ઢાકે ખમા^૨
 વાહતાહરેવાહ, ભલી કહીએ આ સમા^૩ ૩.
 મમાસદ સૌએ મળી, ધાર્યું મનમાં એક
 કાઠ તરેના અપણે, ન કરવો અધડો છેક
 ન કર્વો અધડો છેક, સમજીએ સી રહેવું
 મૂઠા કરે શિર પર, તે માથે લેધ લેવું
 પણ સમજ્યા નહીં કાઠ, આખર મેહેલો મમા
 કરી ખરાખી ધણી, વાહજન એઠપા સમા. ૩.

સુકરવારનું હુલડ

કુંડળીએા છ.૬.

૪

ખારકોટસાં જગીયું, મુસલમાનનું દીન^૧
 જુમા જે કહેવાય તે, મસીદમાંહી દીન
 મસીદમાંહી દીન, વાર શુકરકહેવાએ;
 ખાર વાગતાં થયું; હુલડ સંધળું, જોવાએ.
 આમાં સમજી દીન, પડ્યાં તુટી શું સાર

અરે પારસી જન, તારા પાયા અહીં પાર. ૧

રોલાવત.

- આસો મારો ફર, જાઓ મુજબ શહેર;
મુસલમાનનું દોન, જોવાને શું લેહેર; ૧
- પોલીસ જાણે પહેલ, કંઈ ધારો તોફાન;
ત્યારે શું કારણે, ધરું એણે નહીં કાન. ૨
- પોલીસ કમીશનર, સૌદર ને કહેવાએ;
યથે તવ આદાર, ત્યારે (તે) અહીં કહિ પાએ. ૩
- પારસી જનને મન, પ્રયમ ખાતર કંઈ ફુગી;
તે સમજી યહ વ્યર્થ, અણવિરવાસે સુધી. ૪
- મસાદમાંછીજન, હતા મુસલમાનો તે;
શિખ દેહ નહીં હશે, કાજ ને શાણો તે. ૫
- કાજની નહીં શિખ, માની તેણે તહીઆં
મસીદમાં નિકળી, પાએકુનો છેલ્લો હીઆં. ૬
- કરે શખ પોકાર, અણધરતા કંઈ એવા;
તેહી નહોતા મહી, ફંસાસવાડે કહેવા. ૭
- એક એકની સાથ, ખાંડા ખેલતા ચાલે;
શું કહે આજે રાત્રી, કીકર વીત એ તો માલે. ૮

દોહરો.

મસીદમાંથી આવતાં, મળયો કાન્સરેખત;
જેનો કોપ માએ નહી, તે આકુળ વિકળ. ૧

ચોપાઈ.

ફરામજીને માર્યો માર, ઘર તેના આગળ આ વાર;
સોડા મારી મુકી ધાપ, દેખી પોલીસ માની માએ, ૧
આ તબ દેખી હરખે કોણ, પારસીઓનો કાઢે ધાણ;
ફરામજી અંગે છે શુદ્ધ, જેની સુંદર જોવા બુધ. ૨
રહી નહીં સરદારોની લાજ, ફરામજીને દેખી આજ;
તેના ઘરને કર્યું નુંકસાન, નહીં તબ તેનું કાંઈ માન ૩
બમો ખીચારો પારસી એક, મુસલ હરતે આવ્યો તેહ;
પોલીસ એકદમ આવી પડી, મુસલમાનને તે તો નડી. ૪
દેખી પકડી ઝાલે જેમ, ગયા જાનામાના તેમ;
પકડાએ લાકડીઆ કેદ, મુકે નહીં પારસીનો એક. ૫
ત્યાર પછી તો જોડુ થયું, તે દેખીને હજુ મધું;
તેના કહુ છું નાચે સાર, ભાડીને સધજો વિસ્તાર. ૬

અલાઈ બાગ આગળ થએલી લુકસાની

ગામ એઆહુરણ

મુંબઈ માંહી અલાઈ બાગ, તે તો બાહે ભાગે તાગ;
 હોયી માંહી બિડે ગુલામ, અહીં હરે સોડા તાલ. ૧
 એજ પ્રગાલે દવા ખાનું, રેસતનજી મંચેરજીનું;
 તેમાં પેસી મુસલમાન, જેને કાંઈ જગા નહીં બાન. ૨
 મારો મારો મુજે એમ બોલે, સોડા ભાતો માંથી દવારખોલે,
 દવા ખાનું તકી કરીયું, પારસીએ મન તહીં પરીક. ૩
 હાય હાય ફરીને મોકારે, બાણ થાયે ખર સરકારે;
 દવા ખાતામાં જે જે બાણસો, દખી ફાંડે મુસલમાણસો. ૪
 જે રણમાં રણુ દખી ચઢ્યા, સરકારમાં તે નહીં ડરવા;
 અરે રસ્તમજી તે શું કરીયું, પારસીએ મન માહી

ધમીયું. ૫

ખાડો જાહે તે જન પડયે, ત્યારે કાંઈ નહીં જાને ધરયે;
 રસ્તમજી મુકી ખેડ, ગયા દમણુ હાર ટેક. ૬
 તેનો શું જ થયો હેવાલ, તેની હાથુ મજી નહીં બાણ;
 એવું સાંભળીયું જન દંત, પારસીના ન. છાંડે વંત. ૭
 પછી પુરાક ખાનું પેખી, જોઈ સધળું રૂકયું દખી;
 તેના ધરને રૂકું મુકસાન, પાણી પીવા ખાવા નહીં

જેની સ્ત્રીઓના કાળજી ખસીઆં, તેના હજુ મુખી
નહીં ઠરીઆં;

પારસી એજે ચરચા કીધી, મુસલમાનની સિક્કા લીધી. ૯
પોલીસ થું ખીચારી કરશે, ઉપરી મત થું નહીં ધરશે;
સરકાર ખીચારી છે માઠી, જેની જગમાં મજે નહીં
જોડી. ૧૦

આ વખત ક્યાંથી આવ્યો, મુસલમાનને ક્યાં ભાગ શાબ્યો;
મુસલમાનને વિચાર હોત, સફડી રસ્તમજી સોત. ૧૧

ખાધી સરકારને આવ્યો હોત, સૌ પારસી દુખી ન હોત;
કંઈ બુલ્યાછે પારસી જન, તેમ બુલ્યાછે મુસલમાન. ૧૨

કોઈને મારે ધીબધખાકે, કોઈના મુખ તોડે સપડાકે;
કાંઈએ ખાધા મુકીને માર, થયો પેસતનજી લાચાર. ૧૩

દેખી દયા થું નહીં ઉપજે, જ્યારે થાયે આવી રમુજે;
સોના રૂપાનું જે કાંઈ દીઠું મુસલમાનને ભાગે મીઠું. ૧૪

કોઈએ ચોર્યાં ખરા દાગીનારે, હીરા જડીત કંઈ તગીનારે;
જેમ પોલીસ મારે માર, મુસલમાનને મેલે તાજ. ૧૫

આવુ વાંચ્યું પત્રો ધણામાં, કંઈ કંઈ ખીતા તે તે તણામાં;
ધણુ સખીએતો માઠુ થાયે, અનાધ્યાગ ઝખડો થાયે. ૧૬

છછભાધ ધતજીભાધ કહેવાય, ખાંટલી વાળા નામે
ઓલખાય;

ના ધરમાં કર્યું તોફાન, ધણા જનની લીધી જન. ૧૭
પોં ખડોસી હીં દુઓએ, જો અચાવ કીધો જ્યોએ;

ત્રણ હજાર રૂપિયાનું લીધું, જોડી આમ વિતી ગઈ. ૧૮

પછી પથર મારે ચલાવ્યો, અમલખાજા માંદો કહેવાયો,
તહીયા જે જે મુસલમાન નાશ, તે તો મુઘળા ગયા
સામરા. ૧૯

કપાવાળાની જહી અગીઆરી, જે પારસીની ખાંડ હાથી આવી;
તહી ખીજુ ટોણુ જઈ લાગ્યું, મીસ્ટર સાઈટરનું મન
જાયું. ૨૦

તહીયા હુમલુ જન અટકાવ્યા, સરકારે સંદેસો ડાળ્યા;
તહી તોફાન કરીશ મોટું, કહ્યું સાચું તહી કેલુ ખાટું. ૨૧
ટાળે ટાળાં રસ્તે અથગ્યો, ખુત દેખી જનો પળગયો;
મુસલમાન મારે પારસીને, પારસી મારે તહાસી નાસીને. ૨૨
તહી સેકડો મુસલમાન સીધો, જાણે જાણે રચળી
જેમ કીધો;

ગોપાલ નાનાની દુકાન લુટી, માંદે રાખી ન એક ખુટી. ૨૩
જમીઓના કડકા કીધા, જેને ફાળ્યા તેમ તેને લીધા;
પીઠાં તણે તાસજ કીધા, પાલીસે તે મારના લીધા. ૨૪
પાલીસ થણી ધબગયો, કારણ અહીં તહી તોફાન પાગ;
એક સમે ખીજુ જામું થાયો, વીજુ અંદો તહીં નાસી
જાયો. ૨૫

પારસીઓને જાપમ કીધા, તેને હાસપીટાલ મહીં લીધા

મારા મારીમાં મહાણું જાણરા, મહીં આરજી તેથી તખ

લા. ૨૬

એવું મુસલમાનનાં કીધું, જાણતાલાએ પત્રે લીધું;
પછી એત વાડી મહી પેઠા, તેતો પારસીઓએ સજી વે

ધ્યા. ૨૭

પોખી તલાવપર નહ અડીઆ, કોઈ કોઈ પારસીને તડીઆ;
બાર જીપર ચાર તો વાગ્યા, બીડી બજાર મહી જાગ્યાં. ૨૮
ખંમનજીની અગોઆરી આવી, તહો વઢવાડ કેવી મચાવી
એતવાડી તણા ધર જુટમાં, મારા મારીમાં મામાં ધુટયાં.

૨૯

તંહોથી હડપા મુસલમાન જપારે, મુશ્કવારની સાંજ થઈ ત્યારે;
મારા મારીમાં જે હાથ આપ્યા, કેહી એકસો જામટલાબ્યા

૩૦

આ પરમાણે પાલોસે કીધું, મીસ્તર સાજીટરનું કામ સીધું;
મીસ્તર સાજીટર જેવા મુશ્કરેલ, તેનામાં ખનીઓ આ એત,

૩૧

તેના રાજની પ્રજા જેહ, સુખ પામે જરા નહીં તેહ;
ધર્મે તણા મકાનો બાગ્યાં, પારસીના મંત્રાં જાગ્યાં કર
પછી જેવાત થઈ તે કહીએ, પારસી સેઠીઆ સાય લઈએ;
જોવા ગયા (જે) યયું નુકસાન, જોયા નજરે એજ

મકાન. ૩૩

પારસી સીઓ રડતી દીઠી, કુને આ વાત લાગે મીઠી;

જાણ રહ્યો સૌના કંપે, મુસવમાન જરા મેહી ન પે. ૩૪
 પેટનું ખલ્યું ગામ લગાડે, એકઠા જન થાવને ખગાડે:
 હાહાકાર થયો ઘણો અહીંઆં, ખંમનજની આગીઆગી
 છે જહોઆં. ૩૫

જાણ કાળજડું જન ખસતું, મુખે કહે યોજું આ નટખતું;
 મુખધના ને એછંગડન, તેનું ઉલ્કૃષ્ટ છે ધાયું મન.
 ૩૬

સરકારથી રીજમિટ મળશે ત્યારે હુસડ જાગેલું ટલશે;
 ગજરનરના હુકમથી થાશે, રીજમીટ સાથે લસર જાશે.
 ૩૭

પોલાસ કમીસનરને મલશે, જાણ્યે તેટલી મદત જડશે;
 ને કોઈ ખાતું નરમ હોય જયારે, બીજાની માગે મદત
 ત્યારે. ૩૮

તેના બીચાર સરકાર કરશે, જાણ્યો નહીં પસ્તાવું પડશે;
 આ ને દીજે સનીયાર આપે, થયું નુકશાન તણિ વધા
 વે. ૩૯

પારસીઓ એ કરેલો જમાવ.

દાહુર,

ખારકોટને કોરમાં, એતીવાડી^૧ સાર,
જાંત ખચાત કરણે, સપ કમો આવર. ૧
સપ સંખી નિકળ્યા, તોવા હુલડ ખભર;
રાણા દેખી પોલીસી^૨, મળી ખીચાડી નાર. ૨
બેરામણ છલબાઈ, ને વળી તાનાબઈ;
જાએ કાફડે આરખીરે, અલ્લાખખાતે પાઈ. ૩
તેથી ઉપર દેખીયું, વળતી કમો વિચાર;
મળી આપણ સમજા થસો, ગવરનરની પાસ. ૪

ગવરનર પાસે ગએલા પારસીઓ.

મનહર, છંદ.

બેરામણ છલબાઈ, સાથે દીનશાજ પીટી;
સર તમસો, છલબાઈ ને ફરેવાએ છે,
આતરેખલ સેહ, મંગલદાસ નયુબાઈ,

૧. એતવાડી. ૨. પોલીસી બતની.

અરજ કહેવાને મુખ, હજી મળી નાંચે છે,
 સનામ કરીને કહે, આતે રૂબ આપનામાં,
 બગર વાંકે, પ્રજા પારશીતો મરી નાંચે છે;
 મુસ્લમાને માંડી માર, કે હુટ્યાંજ પર બાર,
 અંદર પશીત ચાર, ચોરી કરી થાય છે, ૧

વોલીય કમીસનર, લણીતો ને જોદર,
 તેના હાથ નીચે આવું, કુજ ધાણી થાય છે,
 માટે આપે ધાનમાંજ, સમો પ્રજા તણી વાળ,
 વગર રજેજી અંત, વીણી વીણી ખાંચ છે;
 વળી માર મારે ખુમ, માંને મહી વોલીયનું,
 એકદમ પુઠી પડી, વિદ્યુત નળા અ છે,
 દયા નહીં તેને મંત્ર, કરે ખુન મારી ધાય,
 મુસલમાનીનું કુજ, લખકે સાપાય છે. ૨

ગજનર સરકાર, વદે મુખ તેને વળી,
 શીકર ન કરે નરા, રહેના સંપ સંપી,
 લસકર છેડે તૈયાર, તેના હપરીને લખી,
 ખંધાખરત સીક સાય, ને છે ન કુસંપી;
 ખુશી થઈ હોજી, ગયા નન ને ને તે,
 પારસી તો સાંજળા, રવાના રૂંપ ટંપી,
 ૧. મુસન. ૨. વોલીયી પડે. ૩. ગજનર.

જેવું જોઈએ તેવું કરીને આપણે જીવવાનું
તેથી પારસીની પ્રજા કાઈ કંઈક નથી ૩

બધી સતીચારીના એલી તમાવા છે, તે બધા
તેની પાસે હાલમાં પાડી આપવામાં છે,
ફરેલ પાડીની પાસે, કામચલાઉ કામચલાઉ,
તેનાં તો આપણા પક્ષે, એણે જ્યાં સોંપાવે,
ટાળે તથા પારસીઓ, બેમાંવ કરવા પાડે,
બધાંજણના કામમાં, એમાં (સી) બાહ્ય સહિત છે,
મુરબમાન સાથે, મળી એતવાડી નથી,
પણ બધાંજણના તો આ અહીં તહીં જાય છે. ૪

દોહરા.

જતાતા બે જોયે, આંટોડે જે રીત,
વેને માર્યો મારે જુલ, તાસે નાખી ચીસ. ૧

તહો આગળ દાવુ તહો મિયારે આલ્યા ભય,
આંટોડે, પીસોડે, આગળ નથી મર્યાદા. ૨

પારસીએ એલંગરનની લીધેલી મુલાકાત.

૭૫૧.

પેશનલ ને વફીલ, કાવસલ એલેલ,
 ઝકટર પેસવલ, નસરવાન વવરાંલ,
 કુળા વાળા દાદાબાઈ, તે પીતા પાપનલ,
 રસમલ ખંભાવી, તેના પીતા પેશનલ,
 તે સધળા યેળે મળી, એલંગર ન તમાં જાય રે,
 કહે મુજે સ્વરૂં પસે, તેના શું કામ એરે.

દાહરે.

એલંગરન મુજે કહે, પાલીસ કમીસનર;
 તેના સ્વાધીને કરી, આપ્યું છે લરકા.

ધાએલ થએલા માણસો.

ચોપાઈ.

સરી આલે આલે એક, માણેલ બેસમલ છેક;
 મરણ પાંચે દાદાબાઈ, આએલીન અમેદર કવાઈ.
 ૧ તવરાંલ. ૨ આ મેદ.

વારે બાળુ પાલીસ શીર, દેખાએ નહર તે રાજ; ૩
 સોલરપર લખીએ એક પત્ર, હુલડ ધામછે જ્યાં તવાર ૪
 વહે કાનરદેખસ તે મુજ, પાંચાં આખી શતે દુખ; ૫
 એવું કહે જેરામણ નહ, લઈકર આ દુધુ સુમેયક; ૬
 અમણા બાગી પારસી જન, રંગ મુને સરકારછે પત્ર ૭
 પણ બીજે દીને શુ ધાવ, હુલડના જન મંગળ ગાય; ૮
 રાત સમાની બાએ એમ નિદાન આવિ તે જન તેમ; ૯
 સની નિસાતો એ ગઈ, સ્વીતારની વળા ધઈ; ૧૦

મુસલમાનનું મરદુ અને હુલડ.

હોરી.

આલ, સાંવેરો આલ કું નહી આવો

મુસલમાને મડદુ ખનાવ્યું; ૧૬

ખાનાવ્યું જન જુગ સાર જગાવ્યું. મુસ. ખના.

ચઢતે પોહાર સ્વીતાર દીન, એવું એક સુણાવ્યું;

મડદુ ખનાવીને કાડે મુસલમાન, પારસી મન જણાવ્યું;

કહાં નહ તે તે બીજાવ્યું. મુસલમાને મડદુ ખનાવ્યું.

ખના. ૧

પ્રથમ એકવાર મહી રાત્રી પાલીસ બહાર તે આવ્યું,

સાચું કે જુઠું કોઈ ન જાણે, જનકહે સ્ત્રીયાએ આવ્યું.

हाहाकारे लल्लावुं, मुसलमाने. पना. २
 जोहूय सुखेवरणी आयेण, सड्ड ते ह्शीवधु;
 सोमां देप्पी मारुसी जल आर, हुतड मुड मयायु
 मारसीमे (ते) मणावु मुसलमाने. पना. ३
 सीदी जल मडल मही आआ, (जेहो) जेसर जे
 बाग मध्ये मारसीने जल, सुखेवर सुख आहुं;
 म्हा महेमे जार म्हाडकावु, मुराजमाने. पना. ४
 मुसलमाने कसी झडीआरी, पोलीसे लड म्हाडकावु,
 मोडू करम पारसीनु तथा, हिडू मणीने ह्शीवु;
 हीं ह्शीमे लय देवडावुं, मुसलमाने. पना. ५
 हीं ड मुसलमान कांठ नही दीन, जेपे छाप छपावु;
 आतस जेरामनी शी गरी घुघ, ते सौ पेने लप्पावु,
 अमे कमी मड्ड वणावु मुसलमाने. पना. ६

२

मुसलमान तळीया जेव, गली सोनीपूर माली धाप.
 मुसलमान उणी मणी सीदी, पोलीसे शुं? तही जशाय;
 मुसलमान धव्या कांठ मी, लुनु न सेन धराय;
 जे मेड ते छु, जेराम, मुसलमान, गली से
 कांठना हाथ्यां सोरने सोरि, उंगल पार गल्याम

વિજાળા બાણે વાધ સરીખા, કરેલવાડી જાય;
 બેશ ક્રોધ તેનો ન માય, મુસલમાનત. ગલી સો. ૨
 પ્રથમ પારસી સો બાણતાતા, ખાદર નહીં દિસેરાય;
 મુઝ્દ પારસીઓએ ખાણ્યુ, લોકાન (તેથી) મોટુ થાય;
 સુલી નેહી ન લખાય, મુસલમાનત. ગલી સો. ૩
 આલસ બિગરીઓ પૂણ ખીણુ, રણધુર મંગળ જાય;
 સીલસીલ ન ખર સીસમી આવી, કાઠર સાથે બાણાય;
 ખીજા કાનસેયસ માય મુસલમાનત. ગલી સો. ૪
 મારામારી સ્પહી મોટી આલી, મોકળ શીર પૂઠાય;
 મળના કરી ધરતીપર પડતા, કાઠ કરે હાથ હાથ;
 ભરુ પીંડ અહીં છલકાય, મુસલમાનત. ગલી સો. ૫
 લોખંડ હસ્ત ધરેલછે પારસી, મારે તે આઘાત ધાય;
 પાંકડી મુઝ્દના મુસલમાન, તે લાલચોળ નહાય;
 મરે ધરતી ને સાથય, મુસલમાનત. ગલીસો. ૬

રાજ્યો

આલી રૂડી અજવાળી, સો રાંતરે મરેલા બાળ્યો મધસાતનો
 એ ચાલ.

હાથ વાપરે મુઝ્દા મારે દાન જાગીયુ
 પારસીઓ કરે વીચર, સ્પષ્ટ પાને જુલ બાળીયુ;
 સોનાપુત્રી ગલી ને કુઝામે, તહીં વરે પારસી થાયુ;

અપો અપો કરે વીચાર, એજીગદનમાં શું મળું,
લરકરની ઢુકડી ધણી, નેના રંગીલા છે સરદાર;
રંગ નેહો અહીં રાખીઓ, રોષે રંગ ધાર તરવાર.

મુખપ્રમાં. પારસી. ૧

પોલીસ જન પાએલ થયું, સીંઈ ઘણું કરે તોફાન;
પોલી તળાવ બિપર કાં લીધા કો-સ્ટેબલે બે જન.

મુખપ્રમાં. પારસી. ૨

ભીડી ખુલ્લમાં રથનો પર, સીંઈ મીટ બીની તરેહવાર;
અસંખ્ય જન નોવા મળ્યા, નોઈ કરે મનમાં વીચાર.

મુખપ્રમાં. પારસી. ૩

એજ સમાજે ઉભી રહી, તે છે કો-સ્ટેબલની સાથ;
પુરતો બદોબસ્તરે થવા, થાયે હજુ દીન તે રાત.

મુખપ્રમાં. પારસી. ૪

અશ્વના ઉડી એક કોટમાં, તેફાની આ, આવે આણી પેર;
બખરાઈ પોલીસને યચ્છો, ધામ ધુમ મચી રહી શેર.

મુખપ્રમાં. પારસી. ૫

મજે મહીં એવું આવીયું, બીટીય આ, રાજ ને કહેવાયે;
પોલીસનો નહીં દેખીઓ, બંધામસ્ત નાજરે નોવાય.

મુખપ્રમાં. પારસી. ૬

ઘેલગીરી થઈ બખીએ બખે, પવો મહી પડી એ ઓપ;
તોઈ કાંઈ હુઈ ધણી, હજારે નવ સરકરની ધાક.

મુખપ્રમાં. પારસી. ૭

લસકરની મદત અને તેનો ફાવ

ગરબી

રાગ. સાર સારે વડોદરા શહેર, મુખ્ય અધ્યક્ષની
જોઈ જોઈ લસકરની ખાહર, મુખ્ય શહેર મંહી;
ધણી ધણીરે તે તરેહવાર, નજરે જોઈ સહી.

વીસમી રીજમીટ કહેવાય, આવી મદત તે વારે;
ગત છર અદુકસાયે કરમ શસ્ત્ર તે હથીઆર
મદત આવી પેલી મળી હોત અષડો ન થાત બજારે;
પ્રજા તણા ખુન જોડા જોઈ, ઘણીયી જન આવાર.

મુખ્ય. ૨

ખારડોટ મહી છે સીધી, ખલાસી તે કંઈ ઝાઝારે;
સાત તાણું તે ટોણ આવુ, તે જો રહ્યા છે સાળ.

મુખ્ય. ૩

જેજટ લખે વળી એક પાત, પરમ દીન તે આવ્યું ર;
જમાન ખાતામાં જોઈ વસીયુ, ફળી મળી દીન વરસાવ્યુ

મુખ્ય. ૪

માટે સરકારને લખે છે જેજટ, ખાંધ કરો ઉતરતારે;
ઉતર્યા તેને સોપી આવી, કાઢે તે જન નડતા.

મુખ્ય. ૫

અવજુ કરે સરકાર ખરેખર, રીજમીટ ખોલ તેજવાર

તેમ તેડાવી પુતળ ત તહી, સુધી નહીં રોકાવો.

મુખ્ય: ૬

સત દીવસ રહનામાં રીજમીડ, ફરતી ફરે તે બજારે.
જો મળીને સંખ્યા થઈ મોટી, ગણવા એક દહાર.

મુખ્ય: ૭

પોતીસને કામ મોટું આપ્યું, આપ્યું હાકીસ ને હરે;
રોકાવર રકુલ મહી, નહીં બાએ, જામરી જેના તેહ.

મુખ્ય: ૮

શોમવારે યુ. થાસે તે, લખીએ પત્રો મહી પારે;
સ્વીચાર દીન બીલો બારી, રીજમીડ માફ નહીં થી.

મુખ્ય: ૯

જુનંગી છંદ

કંઈ એક હાથ મણે નીચાળાં,
ન આપે હથે તક એ ભૂત વંત.
યો સર્જ વાસી લખે પત્ર માહી.

મધ્ય દીન ત્યારે લખે પત્ર બાંધી,
અરે અરે અરે અરે આ
પરે આંધુ બાએ અરે અરે;
સમ બાએ તેની ગુરુપ્રસાદ બાધ.

પહે મુખ કુરાન છે દાણ સાંધ ૨
 પિતા નામ આસેનો તેજ પુત્ર,
 ગયો રાગ વાસ થયો ઘર સુત,
 ન આપ્યો હથે જમાહરે તેહ હયાત,
 યથે ભારી સાથ કાઢ શખતી. ૩
 વતે મહ લાસ તેની તમચાણ,
 ધણા જન શ્રીમંત તે વાર જાણ,
 હજારો મુસલમાન તેની પજાડી
 કરે કીકિઆરી ધણો તાળી પાડી. ૪

અચાવવાને માટે પલટણની ગોઠવાણ.

દોહરો.

પાપધની તે લીસમી, માસકિ મલદાણ માર,
 તાકાં પાંચીને રહે, આ રીતે નિર્ધાર ૧
 મરીત ને મરાસીઅન, તેતે પોલી તલાવ
 પહેરે મસાલરપર રહે, સામુદની પાળ ૨
 ચાણી રીતમીકે સપકિજ, નિમી આવીસ આઈ ૩
 ભયંકર નજરે પડે, બિપરી હરતે સ્વેડ ૪

કપીન રીજમીટને શુ 'યયુ', કાલાખેયો સાર.
 અનિરોધ રોશન સુધી, રોપી ને નિધાર. ૪
 લશકર ખીજી નોખે, એ તેના ગોઠવણ;
 દેન મારકવ આવશે, મુખ જોલે દમ દણ. ૫

નારાયણ

તોપો જાને સાથ રીજમીટ કાલાખે તઆર છે;
 સર ગોળા સ્થાય તેતો વેરેયો શયુઆર છે. ૧
 સરસ યુકિત સારી કીધી સરકારે આવાર ને.
 રહે પોતીકા કામમાં, તર્વાર પર નીધાર ને. ૨
 આ જાંઘિઅરયો યયુ', ખુશી ખરે જન શેરનુ:
 બહાદુરી સરકારની છે કામ ચામશેરનુ. ૩
 કોટ કોઇ પરદેશ નાસે આમ તેમ પારસી;
 વાંદરાને મેમના જનને મને દરકાર સી. ૪
 દેશી પલટણુ ઝાડ આવી છે તે યાણાનો મળી,
 ખતરતર કબીરીતયા સળા હરી હજી મળો. ૫

ગવર્નર ઇન્ટેન્ડેન્સી સભા અને બીચાર.

હુમરી.

રાગ, આજ છરા મેરે મન ખસ ગયરે એ ચાલ.

સભા પાંસીબ કરાવેરે. સભા.

ગવર્નર ખાલાપુર બલા. સભા.

સભા મહી શ્રીમંત સરદાર, ગવર્નર પ્રમુખ કંઈ સાર;
સોઢેરે કહ્યો ને વિચાર, સો મનમાં તે સમાવેરે. સભા. ૧
તાબુત સંધ્યાં બંધન કરવાં, ને બોલ તેનાં દણવા;
સભા થઈ ખરખાશ, શબાસદ મંત્ર ધરાવેરે. સભા. ૨

ગરબી.

રાગ, નોથું નોથું રે ડોલા પુર શરે. વડોદર.

ચાલ સુરતી.

આપી આવીરે પુતયા ઝડ, હવ પર ખેસીને;
રીજમીટ તે મુખધ શહેર, સુખ યાવ દેશીને. રે
બોડેસ્તાર નત એક સોપરયા, ખરે તે હીંદુસ્થાનીરે;
કરમો ધરેલ બંધુક બારી, રેડે સદસ્ત તાલી હવ આ
રંકસાલ આગળ ખે તોપા, રાખી રીજમીટ(ને) કામરે.
તરેહ તરેહનો કર્મો બંધે ખરત, શહેર તણી ગલી માંખ.

રહી રહી દીન ચાર ખંધ ને, ગવર નેટ રહેવાયર;
દુકાન કાંઈ કાંઈ ખંધ રહીતી, હાકીસ નજરે નોવાય.

હય. આ. ૩

ચાર હજાર લસકરની સંખ્યા, થઈ મુખર્થ મોઝારરે;
ખહાર થઈ સંખળી તે આવી, નજરે નોઈ નિરધાર.

હય. આ. ૪

સંખળો ખંધોખસત થયો, તોપણ પણ મુકે ન ધવરે;
મુસનમાનનું જખર હુનડ, અંધો અંધ કરી ધાય

હય. આ. ૫

વિભાવતથી પણ રીકમીટ આવી, ખેતાસીસમી તેહરે;
ખખર થઈ દુનિઆમાં સંખળે, જાયું દી આ જોહ.

હય. આ. ૬

મુસનમાનોએ કરી મંભા જોક, અંગલા માહીં સારરે;
મહમદ આલી રામીના જે ન, શ્રી મન તે સરદાર.

હય. આ. ૭

સળાસળા મહીં જે જે નેર છે, તેમાં કાંઈ સંઘ્યહર્યે;
માવ મુખે તેણે લેઈ કીધો, સર જમસેદુ ધર્મહસ્ત.

હય. આ. ૮

બગા પારસી થઈ મુસનમાન, સળાહ કર્યા કાંઈરે;
સર જમસેદુ જે કબાળા આપો કીતુર કરે જન સાંજ.

હય. આ. ૯

પારસીએ નહીં ઉઠાડુ ફીટુર, મારે નહીં મુજ કામરે;
સલાહ કરે સજા મુસલમાન યધ, ત્યારે કરશે ઠામ.

હય. આ. ૧૦

સભા મિલવવા આ એક જનને, સોંપ્યું તે હુશીઆરે;
આનરએખલ નારણ વાસુદેવ, કબુલ કરે આવાર.

હય. આ. ૧૧

મુસલમાન આગેવાન યધને, સભા ખનાવી આ તવરે;
અહમદખાન પંખલામાં, આ તવ હુશી રવ.

હય. આ. ૧૨

મુસલમાનોની મજેલી સભામાં

થએલો વીચાર.

કુંડળીઓ.

નારાયણ વાસુદેવ, આનરએખલ તેહ;

હાજર ખંને એ થયા, ડાકટર ખજાની નેહ;

ડાકટર ખજાની નેહ, સભાસભે મુખવદીઆ;

તમે ધરો તઈપાક, પારસી નહીં જન ખસીઆ;

કરે પારસી શબ્દ, તમે તહીં ખાતો માલ;

ચારે પુણી થાપી સમાસદતા બેસનાર. ૧

મીસ્તર બદરહીત કહે, માનું છું બેપકાર,
આતરએબતનો વળી, કાછને કહું વાર;
કાછને કહું વાર, સુરખને રે સમજાવો;
કરે તહી કીવર, સિખ તેવીજ બણાવો;
ધર્મ લહી મન માંહે, લખીયુ છે યુ સાસ્તર,
વાહ વાહરે તને, બસા બાહર મીઠા મીસ્તર. ૨

સરકારી બંદોબસ્ત.

દાહરો.

સો મનીને આતોઆ, માડેસ્તાર પલટણુ;
સંખ્યા તે સત ચારતી, હય બોલે ૭ હણ હણ. ૧

રાગ રામગ્રી.

બુધી બનેડે બામળી, નેશક નાથતી તાર. એ ચાન.
સરસ કરી જુગતી આહી, મો મુંબાઈ શેહર;

લખવાને મન થાયછે, મનમાં આણી પેર શરૂ રેક.
 તાગદાર સણીતા નામની, ચીજમીઠાને કહેવાય,
 એકવાશની સીપાઇનો, નજરે આ જોવાય.
 સર. દે. લ. ૧"

દરવા તેને દયાઆર પુધ, નવ કીધુંકે શેદર,
 એ પીન ખીજી શું થયું, તોયું એણી તે પેર.
 સ. દે. લ. મ. ૨

ગામઠી પલટણુ જણ પચાસતી, કાકડે રાખી ખજાર;
 આઠમી જે પલટણુને, મજ ગામ નિરધાર.
 સ. દે. લ. મ. ૩

પુનાની ઘોડેચારને, માંડી સરતનાપર.
 બંને ખીજા જાગજ કરી, રાખી બાંધખજાપર.
 સ. દે. લ. મ. ૪

કોઠમાં ખીજા ભાગને, લેઈ કરે શસ્ત્ર સાર,
 કુરતા રાખ્યા માણસકરેને શેદર માંડી ખજાર,
 સ. દે. લ. મ. ૫

શીતુર જે જન અહીં કરે, ત્યારે (તે) વાવરે શસ્ત્ર,
 હુકમ સધજો સ્વાધિન, ધરયો માણસેદ. સ. દે. લ. મ. ૬

વંજી રાતના આઠ કલાકથી, ખીજે દીન છકલાક,
 કાનરટેમલ લશ્કરને હુકમ રેવો તૈઆર. સ. દે. લ. મ. ૭
 કુરોપાચન લશ્કરની એક દુકડી સાર,
 બંને તો તેના સ્વાધીન, પંડેનેટ બેધમ સાથ.

મોવખખાને આમળા, બહાવળી, હાલી, સ. દે. બ. મ. ૬
ચારે ખાખુ આ રીતે બધાજ સહીય, સ. દે. બ. મ. ૬
સત ઘણી પ્રજા રૂર, પોરેતાર પતટણ,
તાપ્ત દીત જો નવહ સુખી, રયાં સુખી, અડચણ,
સ. દે. બ. મ. ૧૦

હાલ તાપ્ત બંધ કર્યાં સાંભળિયું

ગરબી

રાગ બોલો તે આત્મ મારા સ્વામી બોલો એ ચાલ,
બંધ કરવા તાપ્ત હુકમ થયો બંધ કરવા તાપ્ત રોક
પંજા બતાવી બંધ તાપ્ત હુકમ. બ. ૧
રૂકવો સારી ગોઠવણથી, જુમા મસીદ સુફરવાર,
હુકમ. બ. ૨
જુમા મસીદમાં સંજન સત્તા સીસ, બંધી કરવા ખાસ,
હુકમ. બ. ૩
બંધી કરીને આજ્ઞા રાખા, તે લોકનું ખવત તે સાર.

નેમી વખતે જીવતાં જીવતાં
 કૃતિ પાલીત એમના અવાજ સાથે
 સર્વેથી નથ નથ કાંઈ લીધા.
 નિર્જન આ દુનિયા માંથી એવા,
 પશુ પક્ષી કાંઈમાં જીવ ઠીક;
 થાક થઈ જાય તે માંથી કાંઈ,
 સર્કારથી નથ નથ કાંઈ લીધા.

જાન પડેલાં સમાજ.

બાહર ખબર

આ પુસ્તક નીચે લખેલી જગાએથી લેશે.

ગુણધર્મમાં કાળકાદેવીના રસ્તા પર દરેક ચેતનાવાલો
નો હુકાનેથી

તથા ભુલેશ્વર સ્કુલના માસ્તર નરેશ્વર કા
શીરામ પાસેથી મળશે.

વળસાડમાં ત્યાંના તાલુકા સ્કુલમાં હેડમાસ્તર પાસેથી
મળશે.

નવસારીમાં ત્યાંના સરકારી નિશાળના માસ્તર પાસેથી
મળશે.

અમદાવાદમાં કવિશ્વર દલપતરામ ડાયાબાઈ, બુદ્ધી અને
કાશના આ. સેક્રેટરી સાહેબની આકાશીમાં
થી મળશે.

નરેશ્વર કાશીરામ.
